

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer
(kamervoorzitter) : mr. M.I. van Dijk
(lid) : drs. P.P. Vermeulen
(lid) : mr. J.M. van Wegen
Zaaknummer : **B 2015001/2015-14-01**

In de zaak van:

1. Betrokkene tevens appellant in hoger beroep:

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Biljartbond (hierna: de "KNBB")
Registratienummer :
Raadsman :

2. Aangever in eerste aanleg:

Naam sportbond : KNBB
Gevestigd te : Nieuwegein, postadres: Postbus 135, 3430 AC Nieuwegein
Ondertekend door :

3. In aanmerking nemende dat:

- op 8 juni 2015 bij aangifteformulier gedateerd 3 juni 2015 tegen betrokkene aangifte is gedaan, als hierna vermeld;
- de behandeling in eerste aanleg heeft plaatsgevonden door de dopingkamer van de tuchtcommissie en de tuchtcommissie op 6 augustus 2015 uitspraak heeft gedaan, waarbij ingevolge artikel 38.2 Dopingreglement 2014 en 10.2.2 van de Wereld Anti-Doping Code in combinatie met artikel 45.3 van het Dopingreglement aan betrokkene de straf van uitsluiting voor de periode van 18 maanden is opgelegd, die afloopt op 6 februari 2017 en waarbij betrokkene tevens in de kosten is veroordeeld;
- de uitspraak is verzonden aan betrokkene op 11 augustus 2015;
- betrokkene bij beroepschrift van 7 september 2015, ontvangen op 8 september 2015, van deze uitspraak in beroep is gekomen;
- op 17 september 2015, ontvangen op 22 september 2015 een reactie van de KNBB is ontvangen;
- de Dopingautoriteit (hierna: de "DA") op 7 oktober 2015 een conclusie heeft genomen;

9.2.2 De DA en de KNBB hebben in hun conclusie/reactie in de beroepsprocedure gesteld dat er ruimte is voor reductie van de uitsluitingsperiode op basis van artikel 45 Dopingreglement, waarbij de DA heeft aangegeven dat zij op basis van de omstandigheden van dit geval van mening is dat er sprake is van een relatief hoge mate van schuld, de tuchtcommissie het dopingreglement correct heeft toegepast, en op zorgvuldige wijze de mate van schuld heeft beoordeeld. De KNBB heeft aangegeven dat een lagere sanctie opportuun is, te weten een waarschuwing dan wel een voorwaardelijke straf.

9.2.3 De commissie van beroep stelt op basis van de inhoud van het beroepschrift en hetgeen ter zitting is besproken vast dat betrokkene zich niet verweert tegen het oordeel van de tuchtcommissie met betrekking tot:

- het vaststellen van het uitgangspunt dat de uitsluitingsperiode in deze zaak in principe twee jaar bedraagt,
- het oordeel van de tuchtcommissie dat er geen sprake is van afwezigheid van schuld in de zin van artikel 44 Dopingreglement.

De commissie van beroep stelt hierbij voorts vast dat door de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 37.3, de door de tuchtcommissie vastgestelde omissie is gerepareerd. Wél gaat de commissie van beroep ervan uit dat de periode van uitsluiting "in beginsel" twee jaar bedraagt, nu een sanctiereductie mogelijk is, bijvoorbeeld conform artikel 44 of 45 Dopingreglement.

9.2.4 De commissie van beroep zal hieronder nagaan of er op grond van hetgeen door betrokkene in hoger beroep is aangevoerd een strafreductie ingevolge artikel 45, gebaseerd op afwezigheid van een aanmerkelijke mate schuld of nalatigheid, kan plaatsvinden en zo ja, in welke mate.

9.2.5 De commissie van beroep komt na bestudering van het dossier op deze punten tot hetzelfde oordeel als de tuchtcommissie en neemt voor wat betreft de motivering van de strafmaat de onderbouwing van de tuchtcommissie, zoals weergegeven in alinea's 9.3.1 t/m 9.3.8 van de bestreden uitspraak volledig over. Uit hetgeen door betrokkene in het beroepschrift is gesteld en gehoord hebbende hetgeen betrokkene heeft aangevoerd ter zitting, is de commissie van beroep van oordeel dat er onvoldoende nieuwe feiten en omstandigheden naar voren zijn gebracht die met zich mee zouden moeten brengen dat er een mindere mate van schuld bij betrokkene aanwezig is, dan is vastgesteld door de tuchtcommissie en dat als gevolg daarvan een andere strafmaat zou dienen te volgen. De commissie van beroep deelt het standpunt van de DA dat de tuchtcommissie het Dopingreglement en met name het bepaalde in artikel 45.14 Dopingreglement zoals blijkt uit de beslissing onder alinea 9.3.10 tot en met 9.3.13 over de mate van schuld correct heeft toegepast. Door of namens betrokkene is ook geen enkele reglementaire bepaling genoemd op grond waarvan de tuchtcommissie de zaak anders had moeten beoordelen. Gelet op het gesloten systeem van sanctiereductie en de relatief hoge mate van schuld van betrokkene, is de tuchtcommissie voor wat betreft de hoogte van de sanctie dan ook tot een juist oordeel gekomen. De namens betrokkene gestelde onbekendheid met de regels inzake dopinggebruik zoals het Dopingreglement die voorschrijven, komt de commissie van beroep ongeloofwaardig over. Betrokken is immers gehouden om de statuten, reglementen en overige besluiten van organen van de KNBB na te leven zodat hij wordt geacht zich van de inhoud daarvan op de hoogte te stellen. Indien hij dat niet heeft gedaan komt dan voor zijn rekening. Bovendien heeft betrokkene erkend eerder te zijn gecontroleerd op dopinggebruik zodat hij ook in dat verband op de hoogte moet zijn van de regels die daarvoor gelden. Met de DA is de commissie van beroep van oordeel dat betrokkene destijds wel degelijk is of moet zijn voorgelicht over en op de hoogte was van de mogelijkheid dat de door hem gebruikte geneesmiddelen een risico konden vormen op een positieve uitslag, hetgeen betrokkene toen niet heeft besproken met zijn huisarts. Evenmin heeft betrokkene contact gezocht met de DA om te onderzoeken of het door hem gebruikte medicijn een dopinggeduide stof bevatte. Betrokkene heeft ook geen andere maatregelen genomen die het bij hem bekende risico hadden kunnen verkleinen of uitsluiten. Dit valt hem in hoge mate aan te rekenen. Het feit dat betrokkene tenslotte nog heeft aangevoerd dat de biljartsport geen topsport zou zijn, maar veredeld amateurisme, maakt dit niet anders. Reglementair gelden de in het Dopingreglement opgenomen bepalingen, ook voor betrokkene. De regels maken, zoals de DA terecht stelt, geen enkel onderscheid tussen amateurs of

professionals. De commissie van beroep concludeert derhalve dat de tuchtcommissie op goede gronden de relatief hoge mate van schuld van betrokkene heeft vastgesteld, die een uitsluiting voor de periode van 18 maanden rechtvaardigt.

Het beroep van betrokkene wordt dan ook ongegrond verklaard.

9.2.6 Met betrekking tot de kostenveroordeling overweegt de commissie van beroep als volgt. Het beroep van betrokkene is ongegrond verklaard. Ook in hoger beroep is komen vast te staan dat betrokkene het Dopingreglement heeft overtreden en om die reden is de uitspraak van de tuchtcommissie bevestigd. Op grond hiervan bepaalt de commissie van beroep dat de in eerste instantie door de tuchtcommissie uitgesproken kostenveroordeling in stand blijft en dat ook de kosten van de beroepsprocedure ten laste van betrokkene dienen te komen.

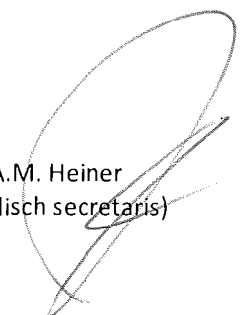
10. **Beroep in geval van een uitspraak van de Commissie van Beroep**

Van de uitspraak van de Commissie van Beroep staat beroep open bij het Court of Arbitration for Sport (CAS) te Lausanne (Zwitserland).

Nieuwegein, 24 december 2015

mr. M.I. van Dijk
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Heiner
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:

4-1-2016

Paraaf ambtelijk secretaris:

